



ע"פ 33881/10/14 - אסתר ביטון נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

21 אפריל 2015

ע"פ 33881-10-14 ביטון נ' מדינת ישראל ואח'

בפני כב' השופטת אסתר הלמן, אב"ד

כב' השופט שאהר אטרש

כב' השופט סאאב דבור

אסתר ביטון

נגד

מדינת ישראל

ערעור על פסק דינו של בית המשפט השלום בנצרת, [כב' השופטת י. שטרית], מיום 06/10/14, בתיק 36445-07-12

נוכחים:

בשם המערערת עו"ד רן שחם, מטעם הסנגוריה הציבורית.

בשם המשיבה עו"ד א. שרוני.

המערערת בעצמה.

פסק דין

השופט סאאב דבור:

הקדמה

1. לפנינו ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בנצרת (כב' השופטת יפעת שטרית), מיום 29.09.14 בת.פ. 36445-07-12, לפיו הושתו על המערערת העונשים הבאים: 4 חודשי מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות; 10 חודשי מאסר על תנאי בגין כל עבירה של מרמה מסוג פשע; 5 חודשי מאסר על תנאי בגין כל עבירת מרמה מסוג עוון; פיצוי למתלונן בסך של 4,000 ₪ וכן, חתימה על התחייבות כספית בסך 5,000 ₪.

העובדות על פי כתב האישום המתוקן

עמוד 1



2. במהלך שנת 2011, עת התגוררה המערערת, יחד עם הנאשם 2 ואמו, במגדל העמק, נוצר קשר טלפוני ואינטרנטי בין המערערת לבין שני מתלוננים, לירון ב. ואסף מ.

המערערת שידלה את המתלוננים להעביר לה כספים בתואנות שווא לפיהן היא יתומה אשר מגדלת את אחיה הקטנים ללא סיוע והיא נושאת בחובות הוצ"פ. כן, הבטיחה להם, כי בבוא העת, היא תשיב חזרה את כספם. על רקע מצע עובדתי זה, העבירו המתלוננים למערערת כספים, בהזדמנויות שונות, המצטברים לעשרות אלפי שקלים (כמפורט בכתב האישום), באמצעות בנק הדואר, האינטרנט, העברות בנקאיות וכן ארנק דיגיטלי.

בסיוע אמו של נאשם 2, משכה המערערת את הכספים שהועברו. יוער, כי חלק מהסכומים הנ"ל הועברו לנאשם 2.

עוד עולה, כי באופנים המתוארים לעיל הועברו כספים כדלקמן:

- לירון העביר באמצעות בנק הדואר אלפי שקלים (מעל 10,000 ₪) אשר מתוכם 2,470.87 ₪ ביום 4.3.11.
- הנאשמת הנוספת, נאשמת מס' 3 סייעה למערערת למשוך את כספי ההפקדה באמצעות תעודת הזהות שלה.
- אסף העביר מחשבונו בבנק הפועלים סך של 8,000 ₪ בימים 2 ו-3 בינואר 2012.
- אסף מסר למערערת סך של 6,400 ₪ ביום 12.1.12, במפגש ביניהם בירושלים.
- אסף העביר מחשבונו בבנק הפועלים סך של 5,600 ₪ בימים 15 ו-19 בינואר 2012.

3. בגין מעשים אלו, יוחסה למערערת עבירה של קבלת דבר במרמה, עבירה לפי סעיף 415 (רישא) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

ההליכים בבית משפט השלום

4. ביום 16.05.13 הגיעו צדדים להסדר טיעון במסגרתו הוסכם, כי המערערת תודה ותורשע במיוחס לה בכתב האישום המתוקן, ותשלח לקבלת תסקיר שירות המבחן אשר יתייחס לסוגיית הרשעתה ולענישה ראויה. עוד הוסכם, כי המשיבה תעתור להותיר את ההרשעה על כנה ולהשית על המערערת עונש של מאסר בפועל בן 6 חודשים, אשר ירוצה בעבודות שירות ועונשים נלווים ואילו הסנגור יעתור לביטול ההרשעה ויטען באופן חופשי לנקיטה בדרכי טיפול. עוד, הוסכם, כי בעניינה תוגש חוות דעת ממונה על עבודות שירות.



5. מטעם שירות המבחן הוגשו שלושה תסקירים; בתסקיר מיום 15.8.13, צוין, כי המערערת בת 23, ילידת הארץ, רווקה, המתגוררת בבית אביה בנצרת עלית; סיימה 12 שנות לימוד עם בגרות חלקית. לדבריה, היא שירתה בצבא בתפקיד נהגת, וזאת במסגרת שירות מילואים בתנאי קבע. כן, מסרה, כי אינה עובדת מזה כחודשיים ומחפשת עבודה חדשה.

הוריה התגרשו בהיותה בת 11. יתר על כן, בינה לבין אביה שררה מערכת יחסים רווית קונפליקטים. הקשר עם משפחת אמה נותק ואמה מאושפזת מזה מספר שנים במרכז לבריאות הנפש. בהתייחסה לעבירה נשוא הליך זה, לקחה המערערת אחריות חלקית לביצועה והפחיתה מחומרתה. כן, טענה, כי היא התבקשה על ידי בן זוגה לשעבר לסייע לו כלכלית ומשלא היה באפשרותה לעשות כן, פנתה לידידים מהצבא וביקשה את עזרתם.

שירות המבחן העריך, כי ייתכן והרקע לביצוע העבירה קשור לקושי אותו חוותה בצעירותה. המערערת הביעה נכונות להשתלב בהליך טיפולי ומשכך עתר שירות המבחן לדחיית הדיון לתקופה ב 3 חודשים נוספים וזאת במטרה לבחון את מידת שיתוף הפעולה של המערערת עם גורמי הטיפול.

6. בתסקיר מיום 12.12.13 נמסר, כי המערערת עברה לגור עם אחותה בנצרת עלית והשתלבה בקבוצה טיפולית בנושא הונאה ומרמה. המערערת ציינה כי היא הגיעה לשיחות הקבוצתיות אחת לשבוע והביעה סיפוק מהפגישות. בעקבות מעורבותה בעבירה, הופסק הליך שילובה בשירות הקבע. שירות המבחן ציין, כי המערערת הגיעה בעקבותיה לכל המפגשים וקיימת הקשבה והפנה של התכנים העולים במפגשים. שירות המבחן העריך כי קיימת מוטיבציה פנימית לעריכת שינוי באורחות חייה ובנכונותה להשתלב בהליך הטיפול. באשר לסוגיית ההרשעה - המערערת מוכרת לשירות המבחן מתיק אחר בו הועמדה בצו מבחן למשך שנתיים ללא שהורשעה בדיון. שירות המבחן לא בא בהמלצה לעניין אי הרשעת המערערת והשאיר את הדבר לשיקול דעתו של בית המשפט. שירות המבחן המליץ להעמיד את המערערת בצו מבחן למשך 18 חודשים, להשית צו של"צ בהיקף של 200 שעות לצד הטלת עונש מאסר מותנה וחיוב בתשלום פיצוי לנפגעי העבירה.

7. בעניינה של המערערת הוגש תסקיר נוסף מיום 5.3.14; מתסקיר זה עולה, כי המערערת ממשיכה להתגורר ביחד עם אחותה בנצרת עלית. לדבריה מזה כחודש ימים היא עובדת כקופאית במאפיית "אריאל". קצינות המבחן המנחות את הקבוצה הטיפולית דיווחו, כי המערערת הגיעה לקבוצה הטיפולית באופן עקבי, הפנימה את התכנים ושיתפה בקשייה. בנסיבות אלו חזר שירות המבחן על המלצתו מהתסקיר הקודם.

8. מהודעת שירות המבחן מיום 1.6.14 עולה, כי המערערת התגיסה לשירות צבאי כנהגת, וזאת במסגרת מילואים בתנאי קבע בבסיס הסמוך לאילת. על רקע זה דיווחו מנחות הקבוצה כי המערערת חדלה מלהגיע למפגשים מדי שבוע ולדברי המערערת היא מעוניינת להתמיד במסגרת הצבאית כמקום עבודה וכאן היא מתקשה לראות את עצמה מתחייבת ומתפנה להליך טיפולי אינטנסיבי. שירות המבחן מסר למערערת, כי הטיפול הקבוצתי מחייב הגעה רציפה למפגשים ומשכך היא אינה יכולה להמשיך בטיפול בו החלה. בנסיבות אלה חזר בו שירות המבחן מהמלצתו הקודמת ונמנע מלבוא בהמלצה טיפולית



בעניינה של המערערת.

9. לאחר קבלת התסקירים, העלו הצדדים את טיעוניהם לעונש וניתן גזר דין, כפי המפורט לעיל.

יצוין, כי במסגרת טיעוניה לעונש, חזרה בה המערערת מהדרישה לבטל את ההרשעה וביקשה להסתפק במאסר על תנאי ולחילופין בעונש של חודשיים וחצי מאסר שירוצו בעבודות שירות החל מראשית ספטמבר (2014), מועד אשר תאם את המועד בו אמורה הייתה לסיים שירות הקבע ולהתקבל אליו שוב לתקופה נוספת לאחר מכן.

10. בית משפט קמא פסע במתווה של תיקון 113 לחוק העונשין על כל שלביו תוך בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה והנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ולאחר בחינת כל השיקולים והטענות אותן העלו הצדדים, גזר הוא את דינה של המערערת כפי המפורט לעיל.

בהקשר זה, יש לציין, כי בית משפט קמא התייחס, בין היתר, לערכים החברתיים המוגנים שנפגעו, למדיניות הענישה הנהוגה, ואף ייחס משקל ראוי לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ולנזקים אשר נגרמו בעטיה. בנוסף, בית המשפט לא התעלם מהנסיבות האישיות של המערערת, מנסיבות חייה הקשות ומתוכן התסקירים שהוגשו בעניינה.

עוד, התייחס בית משפט קמא לכך שאין הצדקה לסטייה ממתחם הענישה אשר נקבע בשל שיקולי שיקום. בית משפט קמא לקח במניין שיקוליו את הודאת הנאשמת, הבעת החרטה, והזמן אשר חלף מאז ביצוע העבירה.

מכאן ערעורה של המערערת המופנה כנגד חומרת העונש.

נימוקי הערעור

11. המערערת עתרה להקל בעונשה באופן שעונש המאסר אשר הוטל בדרך של עבודות שירות יבוטל ולחילופין היא ביקשה להזמין תסקיר נוסף ומשלים על מנת לבחון אפשרות ההשתלבות במתווה הטיפול בו החלה, בהצלחה.

12. לדידי המערערת, אין היא מקלה ראש בחומרת העבירה המיוחסת לה. עם זאת, למערערת נסיבות חיים קשות ומצוקות שאינן שונות בהרבה מאלו של המתלוננים. מכאן, אין מדובר בעבירת מרמה "קלאסית" והיה על בית משפט קמא לייחס לכך מספיק משקל.



13. מלבד נסיבותיה האישיות, ביקשה המערערת ליחס משקל גם לנטילת האחריות על ידה, לחרטה הכנה שהפגינה ואף לגילה בהיותה נמנית עם קבוצת "הבגירים - צעירים", ולהליך השיקומי הממשי המוצלח אותו עברה וכן להשתלבותה במסגרת הצבאית ו/או העבודה מחדש כך שיש בכל אלה כדי להצדיק הקלה בעונשה.

14. יש ליחס משקל לעובדת היות המערערת שרויה בחובות כספיים גבוהים ללא כל תמיכה משפחתית או כלכלית והחלה לעבוד, באופן מסודר, רק לאחרונה. הטלת ענישה של 4 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות תגרור אחריה את איבוד מקור הפרנסה לו היא כה זקוקה ותגדע את גזע עץ השיקום אשר החל לשאת פרי, כך, לדידי ההגנה.

טענות המשיבה בתמצית

15. לדידי המשיבה, השיקול השיקומי עמד גם בפני בית משפט קמא. בית משפט נתן הזדמנות למערערת. אולם, היא בחרה מיוזמתה להפסיק את השיקום.

16. המשיבה הציגה את הרישום הפלילי של המערערת ממנו עולה, כי אין זו מעורבותה הראשונה בפלילים וזאת לא פעם ראשונה שהיא מתקשה להתמיד בהליך טיפולי. עוד, ציינה המשיבה, כי בהיות המערערת נתונה תחת צו מבחן ביצעה היא שתי עבירות באותו תחום. על אף זאת, בית משפט קמא נתן לה הזדמנות נוספת. אולם, המערערת לא ידעה לנצל זאת.

17. לדידי המשיבה, יש להשית על המערערת עונש ממשי שיש בו כדי להרתיע אותה מביצוע עבירות בעתיד. המדובר בגזר דין שאין כל הצדקה להתערב בו שכן הוא ראוי ומאוזן, בנסיבות העניין.

18. לצד זאת, טענה המשיבה, כי היא לא תתנגד לכך שבית המשפט יפעיל את הסמכות הנתונה לו על-פי הוראת סעיף 51 לחוק העונשין ויקצר את משך יום עבודות השירות לשש שעות.

מהלך הדיון בפנינו

19. במסגרת הדיון שהתנהל בפנינו, מצאנו לנכון להיענות בחיוב לבקשת המערערת ולהפנותה, שוב, לקבלת תסקיר נוסף מאת שירות המבחן, וזאת לצורך בחינת שילובה במסגרת שיקומית; זאת במיוחד, מקום בו החלה המערערת לפסוע בנתיב שיקומי זה, אולם, הליך זה נקטע בשל השתלבותה בשירות צבאי.

20. לקראת הדיון ביום 27.01.15, הונח תסקיר שירות המבחן על שולחננו. מהתסקיר עולה, כי המערערת



עובדת מאז חודש נובמבר 2014 כקופאית. היא נושאת בחובות הוצאה לפועל שלדבריה מגבירים בתוכה תחושות חרדה ואיום והיא עושה הכל כדי לכסות חובות אלו. המערערת הביעה חשש מתוצאות הערעור כאשר לדבריה, השארת עונש המאסר בעבודות שירות על כנו, עלול לנתק אותה מתפקודיה התעסוקתיים ולפגוע במאמציה להסדיר את חובותיה.

21. עוד עולה מהתסקיר, כי המערערת עורכת מאמצים לשיקום חייה, לוקחת אחריות לביצוע העבירה ומביעה תובנה למצבה המשפטי ולמחיר האישי אותו היא משלמת. עוד, היא הביעה נכונות להשתלב מחדש בתוכנית הטיפולית ונראה כי היא מודעת למשמעויות של אי התמדה או נשירה מהתכנית הטיפולית.

22. עוד למדים אנו מתוכן התסקיר, כי המערערת השתלבה החל מחדש ינואר בקבוצה טיפולית ומהמידע שהתקבל, עולה, כי היא מתמידה להגיע למפגשים ומשתלבת בצורה מאוד טובה בקבוצה.

23. מכאן, לאור התגייסותה המחודשת ואיסוף כוחות לצורך טיפול, התובנה שמגלה המערערת למחירים ולמשמעויות העלולים לצוץ כתוצאה מנסיגה בטיפול, חזר שירות המבחן על ההמלצה, כפי שזו הובעה בתסקירים קודמים, לפיה, תועמד המערערת בצו מבחן למשך 18 חודשים. כמו כן, כאופציה עונשית חלופית לרכיב המאסר בדרך של עבודות שירות, הומלץ על הטלת עונש בדמות צו של"צ בהיקף של 200 שעות, זאת לצד עונשים נלווים.

24. שירות המבחן הדגיש, כי לאור המאמצים אשר עורכת המערערת למען שיקום חייה ובכללם השתלבותה מחדש בשוק העבודה ולנוכח חובות ההוצאה לפועל הרובצים עליה, המהווים נטל כלכלי כבד מנשוא, ותחושות החרדה והאיום המלוות אותה, הומלץ על הקלה בעונש והמרת עונש המאסר (שהוטל בדרך של עבודות שירות) בצו של"צ, כאמור לעיל.

25. בתסקיר משלים אשר הוגש לתיק בית המשפט (תסקיר מיום 16.03.15) חזר שירות המבחן על המלצתו הקודמת בהדגישו, כי המערערת הגיעה למפגשים הקבוצתיים, התמידה בכך וניכר, כי השתלבה בקבוצה והפגינה תחושה של בטחון באשר למרחב הקבוצתי המקיף אותה.

26. להערכת שירות המבחן, הטלת ענישה טיפולית לצד ענישה חינוכית שיקומית, כפי אשר הומלץ, בכוחה להפחית סיכון להישנות עבירות דומות תוך פתיחת אפיק לשיקום חייה של המערערת.

27. לאחר קבלת תסקירים אלה, הוסיפו הצדדים וטענו בפנינו כאשר הסניגור המלומד חזר והדגיש את נסיבות חייה הקשות של המערערת, את היותה צעירה בת 19 עת ביצעה את העבירה ואת הזמן אשר חלף מאז ועד היום (תקופה של קרוב ל- 4 שנים). הסניגור המלומד הסביר באריכות את הנסיבות האופפות את ההתרחשויות נשוא הליך זה, את השתלשלות העניינים וניסה, במסגרת טיעונו, להצדיק את



דרך התנהגותה של המערערת בציינו, כי פניה לכיוון השיקום.

לדידי הסניגור, כעת, ומשהוגשו תסקירים משלימים הכוללים המלצה טיפולית שיקומית, על בית המשפט להעדיף את הפן השיקומי ולסייע בידה של המערערת לעלות על דרך המלך. עוד הוסיף, כי ריצוי ענש בדרך של עבודות שירות יפגע במקום תעסוקתה ובפרנסתה של המערערת, זאת מאחר ולא ניתן לשלב בין השניים.

28. מאידך, המשיבה צידדה בגזר הדין של בית-משפט קמא וטענה לצדקתו כך שאין מקום להתערב בו. המערערת עשתה דין לעצמה, לא שיתפה פעולה עם היד אשר הושטה לה לעזרה, זאת מלבד העובדה, כי לחובתה הרשעות קודמות. עוד, חזרה המשיבה על הסכמתה בדבר אפשרות הפעלת סעיף 51 לחוק העונשין וקיצור שעות עבודות השירות, מבלי כל צורך בהתערבות נוספת ומעמיקה יותר בעונש שהוטל.

הכרעה

29. כלל מנחה הוא כי ערכאת הערעור לא תתערב בעונש שהושת על נאשם בערכאה דיונית, אלא במקרים חריגים בהם נפלה בגזר דינה של הערכאה הדיונית טעות מהותית אשר בולטת על פניה או שעה שהעונש שנגזר על ידה חורג באופן קיצוני מרמת הענישה המקובלת בנסיבות דומות (ראו למשל ע"פ 1080/10 מוחמד חאלדי נ' מדינת ישראל (פסק דין מיום 2/4/10, אתר נבו); ע"פ 3869/09 יצחק סלימן נ' מדינת ישראל, תק-על 4162 (4)2009; ע"פ 3091/08 טרייגר נ' מדינת ישראל (פסק דין מיום 29/1/09, אתר נבו)).

30. מידת ההתערבות תהיה נמוכה עוד יותר לנוכח קיומו של הסדר טיעון לגבי העונש, כך שהצדדים הסכימו לעונש מקסימאלי לו תטען המשיבה, והעונש שנגזר מצוי בטווח שנקבע בהסדר הטיעון (ראה ע"פ 9048/11 מוחמד נ' מדינת ישראל (24.5.2012); ע"פ 3543/07 שוסטר נ' מדינת ישראל (7.8.2007) וההפניות שם).

31. חרף האמור, ואף שמדובר בערעור שבבסיסו הסדר טיעון עם הסכמה לטווח הענישה ועל אף שהמדובר בגזר דין מנומק היטב אשר עיגן בתוכו את כל השיקולים הראויים ובכלל זה הנסיבות האישיות, מצאנו להיעתר לערעור באופן חלקי ולהפחית שני חודשים מן המאסר שהושת על המערערת, כך שזה יעמוד על חודשיים, וזאת נוכח הנסיבות החריגות שיפורטו להלן. אכן, פסיקתנו חוזרת על כך שההתערבות בענישה מוגבלת לטעויות חמורות ולסטיה קיצונית מן העונש הראוי, אך נסיבות תיק זה מצדיקות הקלה נוספת בעונש, כאמור, כפי שיובהר להלן.

32. בית משפט קמא קבע מתחם עונש הולם במקרה דנן כנע בין מאסר מותנה, של"צ וצו מבחן לבין 10 חודשי מאסר בפועל, בצירוף עונשים נלווים. הצדדים לא העלו טענות באשר למתחם העונש ההולם.



33. עיקר טענותיה של המערערת מופנה כנגד רכיב המאסר בפועל אשר הומר לעבודות שירות בדרישה לבטל עונש זה ולחילופין, להזמין תסקיר משלים על מנת לבחון את חידושו של הנתיב הטיפולי בו נטלה היא חלק באופן מוצלח, זאת בצינה, כי עבודות השירות ימנעו ממנה כל אפשרות להמשיך במקום עבודתה דבר העלול להביא לפגיעה בפרנסתה ובתהליך שיקומה כאשר לצד זאת לא תצמח תועלת ציבורית כלשהי.
34. כאמור לעיל, המערערת הופנתה במסגרת ההליכים כאן לשירות המבחן וזה בתורו המליץ על ביטול עונש המאסר לצד הטלת עונשים נוספים; זאת לאור שיתוף הפעולה מצד המערערת והתפנית ביחסה באשר להליך הטיפולי וחשיבות ההתמדה בו.
35. עניין לנו במערערת צעירה בימים, חסרת תמיכה הורית וכלכלית המנסה בכל מאודה לעלות על דרך המלך. כפי העולה מהתסקירים של שירות המבחן, יחסה של המערערת לגורמי הטיפול ידע עליות וירידות, כאשר מחד, מצאה היא לנכון לשותף פעולה עם הגורמים המתאימים ומאידך, בעטה באותו הליך תוך מחשבה כי מכאן תבוא הישועה. ניכר, כי השתמטותה של המערערת מהתהליך השיקומי בא על רקע השתלבותה בצבא דבר אשר הקנה לה תחושת ביטחון. מכאן, ועל רקע זה, חזר בו שירות המבחן מהמלצותיו באשר לעונש שמן הראוי שיוטל על המערערת.
36. לבסוף, מצאה המערערת לנכון לשותף פעולה עם שירות המבחן ועם התהליך הטיפולי ומהתסקירים אשר הונחו בפניו, ניתן להתרשם באשר ליחסה החיובי של המערערת לאותו תהליך וכנות כוונותיה.
37. יחד עם זאת, למערערת עבר פלילי כאשר לחובתה הרשעות קודמות בתחום זה וזאת על אף גילה הצעיר. לא זו אף זו, העבירה בוצעה תחת היותה בצו מבחן, עובדה שיש בה כדי להטיל ספק באשר לכוחם ההרתעתי של העונשים אשר הושטו עליה.
38. ניתן להתגבר, במידת מה, על הפגיעה האפשרית בתעסוקה - עקב העדר אפשרות לשלב בין העבודה בה המערערת עובדת כיום לבין ריצוי עונש בדרך של עבודות השירות- על ידי הפעלת סעיף 151' (ב) לחוק העונשין הנותן בידי בית המשפט אפשרות לקצר את יום העבודה. כאמור בטיעוני הצדדים, המשיבה הסכימה לאפשרות הפעלת סעיף זה.

וזו לשונו של סעיף 151' (ב) לחוק העונשין:

"(ב) שבוע עבודה של עובד שירות יהיה בן חמישה ימי עבודה; מספר שעות העבודה ביום עבודה של עובד שירות יהיה שמונה שעות וחצי רצופות, ואולם רשאי בית המשפט או הממונה, במקרים חריגים בשל נסיבות מיוחדות של הנאשם או בהתאם לנהוג במקום עבודת השירות, לאשר ביצוע עבודת שירות



בהיקף שעות יומי נמוך יותר, ובלבד שלא יפחת משש שעות עבודה ביום."

39. חומרת העבירה ונסיבותיה לצד עברה הפלילי של המערערת מצד אחד, אל מול הבעת החרטה, נסיבות אישיות, התהליך השיקומי והמלצת שירות המבחן מאידך, מביאים אותנו לקראת מסקנה לפיה, בשקלול נכון של כל השיקולים הרלוונטיים, מצאנו לנכון לקבל את הערעור חלקית על ידי קיצור תקופת המאסר מתקופה של 4 חודשים לתקופה של חודשיים, אשר ירוצו בעבודות שירות, תוך הפעלת סעיף 51(ב) לחוק העונשין כך שהמערערת תשובץ ביום עבודה של 6 שעות עבודה; כל זאת במגמה לא לפגוע בפרנסתה ובאפשרות התעסוקה שלה במקום עבודה אחר.

בשונה מההליכים בפני בית משפט קמא; כאן, המערערת הצליחה לחזור ולהירדם לאפיק טיפולי, אשר הביא בסופו של יום את שירות המבחן לגבש המלצה טיפולית חיובית עבורה. מכאן, הצורך להקל במידת מה בעונש אשר הושת על המערערת. שוב, גזר דינו של בית משפט קמא הינו מנומק ומאזן נכונה בין כל השיקולים הרלוונטיים העומדים על הפרק. על אף העדר המלצה, מצא בית משפט קמא לנכון למקם את הענש של המערערת ברף הבינוני-נמוך של מתחם העונש.

עתה, ועל אף, כי לא נפלה שגגה בגזר הדין של בית משפט קמא, ולאחר שהוגשה המלצה חיובית מטעם שירות המבחן, וכדי לא לפגוע בסיכויי שיקומה ופרנסתה של המערערת, מקום בו היא הלכה כברת דרך לקראת שיקום, מצאנו לנכון למקם את העונש הראוי, על סרגל העונש ההולם (מבלי לסטות ממתחם ההלימה) במקום שמחד, יאפשר המשך תעסוקה ושיקום ומאידך יהלום את נסיבותיה האישיות והמשפחתיות, וזאת כאמור, על-ידי קיצור תקופת המאסר שהוטלה בדרך של עבודות שירות לתקופה של חודשיים.

שעות עבודות השירות יקוצרו ל- 6 שעות יומיות, כמפורט לעיל.

עבודות השרות יבוצעו, בהתאם לחוות דעתו של הממונה, החל מיום **03/05/15**, אלא אם כן יקבע לה הממונה מועד אחר. **במועד זה על המערערת להתייצב בתחנת משטרת טבריה בפני המפקח הממונה עד השעה 08.00.**

ברור הדבר, כי אין מקום לאמץ את המלצת שירות המבחן כלשונה וזאת על-ידי הימנעות מהטלת ענש של עבודות שירות כלל.

בנוסף לכך, אנו מורים על העמדת המערערת בצו מבחן לתקופה של **12 חודשים**, במסגרתו תמשיך המערערת בתהליך הטיפול הקבוצתי בו החלה ותקיים אחר ההוראות של שירות המבחן ו/או הגורמים הרלוונטיים מטעמם.

משכך, המערערת מוזהרת בזאת, כי עליה לקיים אחר ההוראות של גורמי הטיפול, להגיע לכל המפגשים, כך



שכל הפרה של תנאי צו המבחן עלולה להביא להפקעת צו המבחן ולהטלת ענש אחר במקומו, וזאת כפי ראות עיניו של בית המשפט.

יתר רכיבי גזר הדין יעמדו בעינם.

העתק פסק הדין יומצא לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

ניתן והודע היום 21/04/15, במעמד הנוכחים.

ס' דבור, שופט

ש' אטרש, שופט

**א' הלמן, שופטת,
[אב"ד]**

הוקלדעלידיחנהטוריק